NIŻ i przecinek

Kiedy stawiamy przecinek przed NIŻ, a kiedy nie stawiamy? To nie takie trudne: STAWIAMY PRZECINEK zawsze, kiedy po NIŻ pojawia się CZASOWNIK w FORMIE OSOBOWEJ – bo wtedy NIŻ wprowadza zdanie podrzędne, a zdanie podrzędne zawsze oddzielamy przecinkiem, a więc np. Z polany pod szczytem był piękniejszy widok, niż się spodziewaliśmy; Udało nam się dojść dalej, niż zamierzaliśmy; Buszujący w wysokich trawach jamnik raczej skakał, niż biegał. NIE STAWIAMY PRZECINKA, kiedy po NIŻ pojawia się tylko „zwykły wyraz", czyli rzeczownik, przymiotnik, imiesłów, przysłówek, czyli kiedy po NIŻ nie ma czasownika w formie osobowej – bo wtedy NIŻ jest jedynie składnikiem porównania i nie ma powodu, by stawiać przecinek, a więc np. Z polany pod szczytem był piękniejszy widok niż z samego szczytu; Udało nam się dojść dalej niż wczoraj; Jamnicze buszowanie w wysokich trawach to były raczej podskoki niż bieg. PEWIEN KŁOPOT mogą nam jednak sprawiać sformułowania, w których po NIŻ pojawia się bezokolicznik. W takich wypadkach bowiem dawniej raczej stawiało się przecinek (por. ISJP 2005), dzisiaj natomiast raczej się go nie stawia (por. PJ PWN). Dawniej zatem pisano: Wolał raczej pójść w góry, niż zostać w domu [ISJP]. Dzisiaj natomiast lepiej wybrać wersję bez przecinka, np.: Wolał raczej pójść w góry niż zostać w domu; Łatwiej było wchodzić niż schodzić.